

SETMANARI CASTELLARENC

ANY IV : NUM. 183
Castellar del Vallès - 28 agost 1936

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 al mes.

La nostra Bandera

Simbol de tot un poble; abrigall de tots els catalans, estrica't en el nostre cor perquè si de rebre de bell nou o traïdorament i amb estrèpit les fúries de mals vents, no puguis ésser ambassada, ja que amb tu sucumbiríem tots.

A tu sublim ensenya, t'hem vist sofrir: has estat despreciada, arrencada, mofada i trepitada; una teua miqueta personatut negada; el teu sòl i llum vist tu i nosaltres també, com a usurpats i usurpat.

Ara, ets triomfal, oh Bandera nostrat Ara, oneges com adés i sempre immortal i has cobrat el teu únic llac, això és el pinacle més alt de tot el teu poble.

I ara que en el teu si ets tota tu, contempla tot quant t'envolta, i si sents o veus algú que traïr-te, tu, que pots i ets Catalunya, no tremolis, ans el contrari abranda't. Perquè sobre tu no podrà ningú sobreposar-se, ja que mentre en peu un català, un bon fill, hi hagi, la nostra Bandera serà feta pel sol que daura els camps i per quatre barres de sang, que amb la de nostres venes i cors, farem que resplendeixin per tot el món.

Bandera catalana, elera't; eleva't més encara. Nosaltres, amunt i més amunt els cors, i a la fi hi hem de trobar aquella llibertat que en són mereixedors tots els pobles.

La Fira improvisada de Barcelona

En el ram de les activitats humanes, el sector comercial i especulatiu, és el que ofereix més sorpreses i variacions. Sin tan àmplies les seves perspectives, que no sabríem especificar si els que les abasten amb atenuants o sense, estan en bones condicions precises.

Però, en les condicions precises que coneixem per voluntat, càlcul, inversió, etc., o bé per aquelles altres factors comuns derivats de les circumstàncies, la sort, l'interès o simplement l'originalitat.

Ara mateix, en l'ambient popular ciutadà, s'està produint un moviment d'insubordinació tendència incontrolada. Inmediatament a la restricció de negocis de gran envergadura que ocasionaren els recents esdeveniments transcorreguts, malgrat la crisi de producció que es preveia, s'ha operat una reacció espontània que té totes les característiques de la més irrefrenable inquietud comercial, i de la més radical activitat transaccionista.

Aquest fenomen, aquesta corrent d'atracció i de conquesta econòmica, juts és confessar-ho, ha desenvolupat més la seva funció ràpida de cara a la galeria, de cara al gros públic, que no pas obeint una actitud organitzada, de coneixements de causa, o de procediments assenyats per l'estudi i la preparació.

Cal només contemplar el panorama

que ofereixen els principals carrers de Barcelona, i constatarem aquest moviment trepidant per a la conquesta del públic distret. No pot haver-hi indiferència ni inhibició, quan amb uns tentacles tant inversament semblants es procura eridat Patència i atraure's l'interès dels meticulosos i passanants.

Per totes parts, en les vies centrals i en les places més noncorregudes, es troba el mercat més heterogini i colorit que pugui imaginar-se. Es pregonen les mercaderies més diverses, i a cada pas l'irresistible afalac de l'imprevist, de les novetats, en matèria d'indumentària o capricis més o menys necessaris, fa la seva aparició amb una periodicitat i constància que admirarien els més candorosos circumspectes de les finances i l'economia organitzada.

Tot s'ofereix i tot es cotitza. Tot s'imposa i tot serveix. Amb mètode o sense, amb escrúpols o amb alevosia, la temptació envaeix la ciutat; i es subministra, en forma de venedors ambulants, la més implacable distribució d'anhels insospitats que són un veritable contuberni explorador a la butxaca del transeünt, a l'actualitat, i a la indiferència.

S'arriba al cos a cos, al joc fort, i a l'ardidesa més inveterada. No hi valen raonaments ni subterfugis. S'ha de com-

prar, s'ha d'adquirir vulgues no vulgues; i aquesta fira comercial, d'aquest intercanvi d'il·lusions, tothom n'ha de sortir beneficiat, tothom se n'ha d'emportar a casa una cosa o altra que indiqui que no ha resultat fallit, defraudat; perquè quan menys la conseqüència, el lucre, o les necessitats més trivials han pogut recollir una emoció o una petulància que està molt en raó directa amb l'asedi dels venedors, l'afany dels quals es concentra en procurar satisfer una frevolitat inadequada, però captivadora i eventual.

Som meridionals, i no ens fa por el contagi. El públic atrau, i el públic és àrbitre. Adquireix per costum, per hàbit, quan no per conveniència. No es pensava en dispendis, en rabassar el pressupost, i tot d'una sorgeix la Fira, l'atracció, l'estímul; i ja no es resisteix el dubte que cega, i es va de dret a la satisfacció del desig torturat. Els venedors, com a bons psicòlegs, saben convertir-se en còmplices de la nostra debilitat i despleguen totes les artimañes per al triomf. Posen parada i esperen; el públic s'entrebanca, i compra desafortadament, segur de què ha de servir-li un dia o altre, tot allò que abans suposava inservible o innecessari.

Contradicció?... Tal vegada; però no se'ns negarà que l'ocasió fa el lladre; i l'ocasió i la temptació són una mateixa cosa.

Després... Fa tan bonic veure al llarg dels carrers, al vol de les places, aquells munts de roba interior, aquell bé de Déu d'objectes inverosímils, de joies, d'essències, de sabates, lligacames, cinturons, fulles de rasurar, llibres, carteres, moneders—ironia de les circumstàncies—pinxes, estilogràfiques, corbates, mocadors, pipes, culleres, faixes, bastons, ect., etc... tot tan xarolat, tan nou, tan cridaner!...

Perquè hi ha que veure de quina manera més excitadora s'insinuen i s'esforcen els venedors a fer comprendre la utilitat i el valor de la seva mercaderia... Per a tots els usos, per a totes les necessitats, per a tots els gustos, hi ha els seus objectes apropiats. I no se'ns digui que tot és trivial o de nul·la categoria. Des del més modest, al més exigent, tothom hi pot obtenir la seva satisfacció complerta. Si fins ja hi han fet aparició els llençols a tres pessetes, les camises a quatre rals i les ulleres a trenta cèntims...

Per aquest camí, no desconfiem de pale-
sar-hi ben aviat a n'aquesta Fira una
continuació o sucursal de les famoses fires
de mostres internacionals. Ja es parla de
què també hi veurem dintre pocs dies,
munts de matalassos, armaris de lluna,
banyeres modernes, contrabaixos, auto-
mòbils, taüts, parallamps, màquines de
cosir, sacs de patates, bocois de vi ranci,
etc., etc...

Com pot constatar-se, en Frederic
Barceló, propulsor i director de les Fires
de Mostres de Barcelona, s'ho ha trobat
tot fet; i amb una compenetració perfecta.

I els botiguers?... se'ns dirà què fan?...
Els botiguers, per ara bons, i encara grà-
cies. Des del llinar de les seves tendes,
ho contemplen amb unes cares que pre-
cisament no són de Pasqües. No els que-
da més recurs que recórrer també la Fira,
i anar comprant tots aquells objectes bar-
ratets i estimulants, i emportar-se'ls als
seus magatzems, tot esperant que vingui
un encariment de preus o una escassetat
de gèneres, que els permeti de vendre ho
al doble de cost i recompensar-los de les
pèrdues d'ara, que tot podria succeir, i
no és pas cosa de deixar-ho córrer infal-
liblement.

En resum. Aquesta fira actual de pro-
ductes, i aquesta reproducció espontània
de venedors ambulants, haurà servit
quan menys, per a posar de manifest el
contrast que representa l'atavisme dels
propietaris i dependents d'alguns establi-
ments antics, en els quals encara l'entrar-
hi, sigui per a fer una oferta o una de-
manda, és un pecat de lesa gosadia, puix
que careixen molts dels seus dirigents,
d'aquella tàctica i atenció precises per a
atreure's les simpaties personals; mala-
cara, poca correcció, escombrar l'establi-
ment a l'hora de rebre la parròquia, nega-
tiva de l'existència del patró, quan aquest
precisament s'endavina a l'obrador o re-
botiga per la seva veu i el seu trastejar,
etc., etc., defectes capitals que són de
pèssima qualitat i que no fan més que
allunyar i restringir unes possibles ope-
racions.

Tanmateix, doncs, ha de tenir-se en
compte que en tot intent de transacció co-
mercial—que ve a ésser com una mena de
política diplomàtica—hi ha d'haver una
mútua replicitat de politesa, de simpatia,
de comprensió. Tan el que ofereix, com el
que demana, ha de posseir aquell do de la
cordura i l'eficàcia tolerant. Entestar-se
en creure's infal·lible, necessari o indis-
pensable, equival a demostrar un orgull
que avui ha estat ja bandejat de totes les
concurrències per efecte de la democrà-
cia—de la democràcia amb modals, s'en-
tén—que presideix tots els actes de la
nostra vida.

I en la vida—aquesta espècie de viat-

ge circumspecte, que per l'eficàcia del
qual no ens és permès d'obtenir bitllet
d'anada i tornada—hem de procurar, puix
que la prudència ho aconsella, que la nos-
tra existència sigui atemperada còmoda-
ment a les circumstàncies més eventuals,
calculant bé les necessitats i les impacièn-
cies a què ens precipita a contraccor el nos-
tre destí.

J. VIVES I BORRELL

Nou horari i nova tarifa de preus

PERRUQUERIES

Horari que regeix des del passat di-
marts, dia 25 d'agost de 1936:

De dimarts a divendres, de les 8 del
matí a la 1'30 tarda, i de les 3'30 tarda a
les 8'30 nit.

Dissabte, de les 8 matí a les 10 nit

Nota de preus

Tallar el cabell (garçon)	1'50 pessetes
« « « (romana)	1'25 «
Repasar el clatell	0'50 «
Ondular Marcel	2'— «
Repasar ondes	1'— «
Repasar cargols	1'25 «
Ondular a l'aigua	2'50 «
Rermarcar ondes a l'aigua	0'75 «
Rentar el cap	1'50 «
Arrenjar les celles	1'— «
Permanents	15'— «

No s'admeten propines.

LA COMISSIO

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —4—
ESPANYA de Sabadell —2—

Després d'uns dies que el nostre camp
havia estat tancat per causes de
les actuals circumstàncies, diumenge
passat vàrem presenciar un encontre
magnífic en el qual tots els jugadors po-
saren de manifest una vegada més el seu
amor i la seva simpatia en el Club.

Aquesta vegada hem de fer constar
d'una manera especial que tractant-se
d'un partit a benefici de les Milícies An-
tifeixistes, els al·ludits jugadors han po-
sat tots llur esforç perquè l'encontre re-
sultés a les exigències del moment.

Tots els que en altres ocasions havien
vist a l'Espanya, poden fer la compara-
ció com jugà el nostre equip per sortir
victorios per un marge de 2 gols.

Es dona començ al partit i notem que
les forces són nivellades.

Els quinze minuts de joc el Castellar
corona una avançada per l'ala esquerra

on Oliveras logrà sortejar a dos adver-
ris des de la ratlla de «kie» contra, recu-
Homet, qui d'un xut molt creuat logrà
primer gol.

L'equip visitant es llença coratjós
l'atac que obliguen a Simó, a fer dues
intervencions magnífiques.

Segueixen els visitants dominant
obtenen «corner» que tirat per Serracant
Parera, obté el gol de l'empat.

Centrada la pilota el Castellar avan-
ça ràpidament i Homet, novament intro-
dueix el cuiró dins del marc. El joc amb
tot segueix nivellat, puix que encara no
havien transcorregut dos minuts del joc
anterior que Parera, logrà envia la pile-
ta dins la xarxa. Poc després acabà la
primera part sense alterar el resultat.

En reprendre's la segona mitat de
l'encontre Fernández I, que ja de dies so-
freix una lesió d'importància es veu obli-
gat a abandonar el terreny.

La inferiori-
ritat numérica de jugadors, domina al
seu adversari i l'obliga a replegar-se per
a defensar l'impetuós coratge que posa
en la lluita en aquesta segona part.

Els disset minuts de joc després d'un
atac insistent, Fernández II, després d'un
piloteig davant la porta aconseguix que
la pilota besí la xarxa.

El joc en cada moment és més viu,
puix que amb dos porters ha d'intervenir
amb molta freqüència.

L'Espanya s'ha anat imposant i do-
mina brens moments sense però, que les
seves avançades tinguin eficàcia. Es dig-
ne d'esmentar un xut potentíssim de
Furnier, que és parat amb gran dificul-
tat per Simó.

Contrataca el Castellar per l'ala dre-
ta, Fernández II, s'interna i des de la
ratlla de «kie» contra, recull Homet, so-
bre la marxa i introdueix per quarta ve-
gada el cuiró dins el marc del Linares.

Poc després l'àrbitre fa el

l'empat.

Els equips estaven així:

Castellar: Simó, Albert, Vives, Bus-
queta, Montserrat, Fernández I, Fernán-
dez II, Rius II, Camprubí, Homet i
Oliveras.

Espanya: Linares, Prat, Llobet, Font
Agulló, Salas, Ramoneda, Rodríguez,
Parera, Furnier i Serracant.

De l'àrbitre direm que pogué més la
seva voluntat que el seu bon encert.

MARIAN VENTURA

Castellarencs: Solidaritat!!

Mantes vegades hem tingut ocasió de
constatar el decaïment que l'esport ha
experimentat a la nostra població; però
mai hauria cregut que Castellar posseís
un concepte tan bastard del que significa
la generositat i solidaritat proletària.

Potser us so-
aquestes argumen-
la lectura veureu
ta molt dels altre
eficàcia el sos
Milícies. Ja van
E. Castellar F. C.
de les Milícies ho
public ha estat ta-
ta una vergonya!
El primer partit o
seleccions locals i
pectables quantita-
vant aquest fracàs
encontre, però aqu-
forta selecció de l'
l'Espanya F. C.

Havien vist ma-
guerra? A ben seg-
cròniques de la pre-
sacre europea, mol-
mes impressió que
tal d'un poble alcat-
Ara mateix, ten-
de casa i són a mil-
encara la tensió que
els cine sentits en h-
tre desaperçus ha-
Jo, que he tingut
preliminars de la m-
proletària, puc dir
imponent que sols h-
pot aturar.

He fet companyi-
nyors que han marx-
allistar-se a les colu-
front. Això, dit així

hom ho haviscut, sa-
volien dir aquelles es-
ses i l'espurneig dels
plaven amb afecte i
minyons van a jugar
xò, per jugar-se la vi-
els afectes que tenien
bandonem.

Esposes, mares, fi-
ses, tot, tot el que en-
a la vida, ha estat po-
en un present prenyat
sos per un elevat sent-
redemció

Qui va veure la son-
l'hi ja comprenda una
força de voluntat que
encer l'atracció que
nostre el fet d'anar a f-
ones volgudes, però a
acions de simpatia que
a tot el seguit de la re-
al la pena d'un car l-

sortejar a dos adversaris de «kie» centra, recullint molt creuat lograt.

tes llença coratjós a Simó, a fer dues nífiques.

visitants dominant i ne tirat per Serracant de l'empat.

ta el Castellar avançant novament intro-

del marc. El joc amb puix que encara no at dos minuts del gol, logra envia la pilota després acabà la alterar el resultat.

la segona mitat de z 1, que ja de dies so-

portància es ven obli-

terreny.

jugadors, domina al

iga a replegar-se per

is coratge que posa

sta segona part.

de joc després d'un

melez II, després d'un

orta aconseguix que

xa.

oment és més viu,

rters ha d'intervenir

ia.

mat imposant i do-

sense però, que les

guin eficàcia. Es dig-

xit potentíssim de

Potser us sorprendran de moment aquestes argumentacions, però si seguiu la lectura veureu com el nostre poble dista molt dels altres pobles que ajuden tan eficaçment el sosteniment de les seves Milícies. Ja van dos els partits que l'A. E. Castellar F. C. ha organitzat a profit de les Milícies locals, i la quantitat de públic ha estat tan escassa que representa una vergonya per a la nostra població. El primer partit el jugaren dues potents seleccions locals i hom recandà la «respectable» quantitat de 15 pessetes. Davant aquest fracàs, s'organitzà un altre encontre, però aquesta vegada contra una forta selecció de Sabadell, sota el nom l'Espanya F. C. Un dia esplèndid ens

féu entreveure alguna esperança sobre l'èxit del festival, però gran fou la nostra sorpresa al veure que si més o menys érem els mateixos entusiastes del «futbol» de sempre. L'ingrés en brut fou: 110'25 pessetes i pagades les despeses de l'equip forà, restaren 60'25 pessetes per les Milícies. Compareu aquestes xifres amb les recaudades a Caldes de Montbui, Ripollet, La Garriga, Parets, etc., etc.; precisament contra equips inferior a l'Espanya F. C. els ingressos han estat de 500 pessetes en amunt.

Sens comentaris!

BALTASAR ALFONS

Secretari del Castellar F. C.

Havien vist mai un poble en peu de guerra? A ben segur que no i fora de les cròniques de la premsa quan la gran massacre europea, molts no han percebut cap més impressió que demostrí la grandiositat d'un poble alçat en armes.

Ara mateix, tenim la guerra dintre de casa i són a milers els que no han vist encara la tensió que domina arreu posats els que sentits en la lluita cruel que quatre desaprofunds han provocat.

Jo, que he tingut la sort de veure els preliminars de la magnífica mobilització proletària, puc dir que es tracta d'un fet imponent que sols la victòria definitiva pot aturar.

He fet companyia a uns braus milicians que han marxat voluntàriament a distanciar a les columnes destinades al front. Així, dit així, tan senzillament,

tan així:

Albert, Vives, Bus-

ernández I, Fernán-

amprubí, Homet i

, Prat, Llobet, Font

oneda, Rodríguez,

racant.

n que pogué més la

seu bon encert.

El camí fins a Barcelona, fou entre dues fileres de punys enlaire, de crits d'encoratjament i de demostracions de simpatia.

Prop de Ripollet, veiem un pagès que solca la terra; al soroll del motor del nostre camió alça la vista i es dona compte de la preciosa càrrega del vehicle. Immediatament, com impulsat per misteriosos resort, alça el puny, vigorós, enlaire, tan enlaire com li permet la llargada del seu braç, i mentre l'altra mà ensorra la rella fins a l'impossible prenent el viril gest una forma plàstica admirable com si digué: Amunt, germans, amunt fins a l'infinit que jo arrencaré de la mare terra tota la sava que us ha de nodrir; el vostre fusell i la meua rella, junts, seran la catapulta que llençarà per sempre d'aquesta dissortada Espanya, els distingits botxins de

guarides de carretera no demanen documents; en tenen prou amb endavinar qui són els viatgers i els reben i acomiaden amb el crit de guerra: Endavant!

Hem trobat un còmet acompanyat d'una nena els quals han hagut de detenir-se per a deixar-nos pas. La nena, eixerida, ha alçat el puny petit i amb una veneta prima però enèrgica ha cridat: Salut Camarades!, i l'orb, el pobret lisiat, ha aixecat el bastó adreçant les nines mortes a la per ell físicament invisible comitiva, dient: «Compañeros, a vencer!» I aquell vençut de la vida tremolava...

Barcelona, la dinàmica, els rep amb l'alegria pintada al rostre. Són la seva esperança i sap que amb fills com aquests pot viure confiada. Cert que de tan en tan veiem algú que mira de cua d'ull amb marcat signe de contrarietat, però què hi fa si en la seva mateixa expressió de vençut es palpa l'enderrocament proper i definitiu d'un sistema caduc en l'agonia?

I som a la caserna de Pedralbes, dignificada per les espadanyes i les cares brunes de pols i de sol. Un formiguer humà va i ve impacient esperant ordres. No volen romandre més ací en sentit contemplatiu, inactius i s'empenyen per passar davant. Qui els aturarà? El triomf definitiu, rotund, pot fer-ho, altra cosa no que la rierada pot ésser continguda poc o molt, desviada, detinguda momentàniament, però anirà inexorablement a la mar lliure que és el seu únic destí.

Davant d'un espectacle semblant hom pensa que la solució és diàfana i que el final serà contundent, però precisa que tots i cada un de nosaltres a la precipitació del final treballant pels que lluiten, ajudant-los en tot quant ens sigui possible, encara que fer-ho representi sacrifici

que som.

anem per oferir-

la al proletariat. La nostra mare de xacres i de misèria vergonyosa esdevinguí una viva realitat sota l'emblema del treball i de l'eterna lluita contra l'opressió.

Ciudadans! En peu de guerra a l'obra, al taller o a la terra. El feixisme criminal caurà sota la nostra empenta i la classe obrera obtindrà d'una manera indiscutible el lloc que per dret propi li correspon.

LLUÍS MONTAGUT
(Del Partit Socialista
Unificat de Catalunya)

MIRATGES

RETORN

A Carme Vèlez

sol. Però un jorn ha arribat que el meu paisatge d'esguard sempre tètric, encara que manté una volta disfressat, ha fet un canvi radical. I m'ha plagut tant ell, que diré que em semblava una visió pura... no pas positiu. Quan he restat al costat d'aquesta nova vida tot just nascua, la tristesa amb mi sempre agermanada s'ha fet escapol... I ara només sento la veu tendre, amorosa, que em purifica i l'escalfor del seu bes, tan suau com l'aire que passa de llis.

Arreu flairo vida i poesia! Doncs, si la poesia és vida. I ella té una ànima i tenint una ànima té poesia, pot mancar-me la vida?

EDGARD DE PLANELLE

Fusteria de B. Gelis

Carrer del Centre, 12

No encarreguen cap treball sense consultar abans a la

Fusteria B. Gelis - Centre, 12

Solidaritat!!

em tingut ocasió de veure que l'esport ha estat una població; però el Castellar posseïa el del que significa ritat proletària.

NOTICIARI

LES CAMPANES I LES CREUS

Per acord del Comitè local Antifeixista, el passat dilluns foren despenjades les campanes, les quals una volta realitzada tal operació foren trossegades per tal de que el material pugui servir als efectes que escaiguin. Així mateix fou retirada la creu de ferro que hi havia en el cim del campanar. Al contemplar com dos obrers desfeien aquella creu, sense previament guarnir-li bastida de cap mena, vertaderament feia esborronar, tota vegada que hem de tenir present l'alçada de 70 metres en que es trobaven, éssent un treball difícilíssim sobretot si es té en consideració que ho realitzaven sense amparar-se en res més que l'armadura de ferro que corona l'esmentat campanar.

Actualment s'està treballant en l'arrancament de les quatre grans creus de pedra que hi han al cim de totes les cúpules de l'Església.

CONSTRUCCIO DE VORERES

S'està treballant activament en la construcció i reconstrucció de les voreres que alguns propietaris tenien certament en un estat deplorable i anitjós pel transüent.

INCAUTACIO

El Comitè local Antifeixista, s'ha incautat de l'espaiós jardí, propietat de la casa Tolrà, situat davant l'edifici «Escoles Patronat Tolrà», el qual jardí, una vegada efectuada la neteja que s'està portant a terme per tal de deixar-lo arranjat per destinar-lo a Parc públic per esplanai de tots els veïns, constituint un lloc predilecte per llur situació, així com també serà el lloc ideal per l'esbarjament ben entès de la mainada i el punt on els nostres vellets hi trobaran l'agradable repòs.

A BENEFICI DE LES MILÍCIES

Dimenge passat es celebrà un segon partit de futbol a benefici de les Milícies Antifeixistes i ahir a l'Excelsior Cinema s'hi celebrà una funció extraordinària de cinema amb el mateix fi.

UN FESTIVAL A L'ATENEU

El pròxim diumenge, a la tarda, en el saló d'espectacles de l'Ateneu Castellarenc, l'Esbart Teatral de la mateixa entitat i amb l'ajut d'abrandats elements escènics, celebrarà un extraordinari festival popular literari-musical, el producte del qual serà destinat al fons de sosteniment de les Milícies Antifeixistes.

Per disposició del Comitè local, tots els companys enrolats en les Milícies Antifeixistes, tindran l'entrada gratuïta.

MITING

Organitzat per U. G. T. - P. S. U., avui, a les 8 en punt del vespre, es celebrarà en el saló de l'Ateneu Castellarenc un gran míting d'orientació política i sindical, en el qual hi parlaran Farràs, U. G. T. de Sabadell; Liber Estartús, P. S. U.; Benejam, U. G. T. de Barcelona, president del F. T. i annexes de Catalunya; Gavina Viana, P. S. U. de Barcelona; Emili Garcia, pel comitè de la Federació Catalana U. G. T.

PALETES I REJOLERS

Amb els noms d'«Unió de Paletes» i «Unió de Rajolers» respectivament, han quedat socialitzades les raons socials d'aquesta població de paletes i rajolers.

EL REPARTIMENT SETMANAL EXTRAORDINARI

Tots aquells afectats pel repartiment setmanal extraordinari per a la defensa contra la rebel·lió feixista i l'ajut econòmic a famílies necessitades, a partir de demà dissabte deuran fer efectives llurs quotes a les Oficines del Comitè Antifeixista local (Passeig, 35) durant les hores de 10 a 12 del matí.

Ço que publiquem per a coneixement de tots aquells interessats.

REBAIXA DELS PREUS D'ARRENDAMENT DE FINQUES URBANES

(acabament)

Art. 7.—Els beneficis d'aquestes rebaixes s'entendran també i en igual proporció als subarrendaments, ja siguin totals o parcials.

Resten exceptuats dels efectes de les disposicions d'aquest Decret els locals destinats a espectacles públics, els quals satisfaran els lloguers de conformitat amb l'acord de la Comissaria d'Espectacles.

Art. 8.—Els contractes d'arrendament que s'atorguin en el successiu estaran sotmesos a les reduccions establertes en aquest Decret. L'import del lloguer es fixarà tenint en compte el que es pagui com a preu de lloguer per als pisos o locals semblants de la mateixa finca.

Quant als de les finques de nova construcció, s'adaptaran als que regeixin en els edificis similars construïts anteriorment.

Art. 9.—Les quantitats dipositades en garantia pels llogaters, la destinació de les quals es fixarà oportunament, no podran excedir de l'import d'una mensualitat fixada d'acord amb les normes d'aquest Decret.

L'excés s'aplicarà al pagament de la mensualitat o mensualitats següents.

Art. 10.—Quan el pagament es vingui efectuant per trimestres, la quanti-

tat lliurada com a pagament a la bestreta del lloguer del trimestre corrent i, en el seu cas, la constituida en dipòsit, que excedís del preu que resulti del lloguer d'un mes, un cop aplicades les normes d'aquest Decret, es destinaran al pagament dels mesos successius. Quan el llogater rescindís el contracte abans que s'hagués fet l'aplicació de la quantitat percebuda excessivament, el propietari vindrà obligat a retornar-li la diferència.

Art. 11.—Les contribucions, impostos i taxes de l'Estat, Generalitat i Ajuntaments, que tenen per base les rendes i preus d'arrendament de finques urbanes es seguiran aplicant en la mateixa forma que fins ara, mentre no es procedeixi a una nova ordenació fiscal.

Art. 12.—Aquest Decret tindrà vigència a partir del dia 31 de juliol propiament dit i haurà estat aprovat al seu dia, al Parlament de Catalunya.

CASAMENTS

Dia 22.—Salvador Ventura Vives amb Antònia Narciso Prat i Francesc Miralles Sensano amb Francesca Bruguera Munt.

Desitgem a ambdues parelles un sens fi de felicitats.

DEFUNCIO

Dia 23.—Marian Escardívol Llobet, casat, de 71 anys.

La nostra més sincera condolença a tots els seus familiars.

Horari de «La Vallesana S. A.»

Sortides de Castellar per Sabadell: Sortides de Sabadell per Castellar:

6'30 matí	7'30 matí
8' —	8'45
11' —	11' —
2' —	2'30
5' —	3' —
6'30	6'30
8' — *	7'15 *
	8'30* *

Nota: Els marcats * sols circulen els divendres, dissabtes i diumenges.

El marcat ** sols circulen els dissabtes, Castellar del Vallès, 27 d'agost de 1936.

Neveres

de les millors marques
les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 40
TELEFON 20

CASTELLARENCS!!!

ANUNCIEU A «LA FARGA»

AL
Castellar

El

El re.
temps. Ar.
de tal forn
clafats d'u
ries, pots t
ment, i en
en aitals ci
i recorri, n
un esplendi
sempre.

No ca
poden i s'hi
teva hora, i
teu compor
mes, respir
rat per les j
no se l'hi ha

Volgu
ble cellet, n
guir trama.
cor de la se
interlocutor
si, i al viur
pensament i
regut cellet
ratlles més
el silenci de
tades les dit

"All

Ens pre
Fructidor»
de les circu
no és possi
blicar la re
ranties d'èx
haviem de j
da ajornad
l'avinentes
tin fer-ho a
litat

De cons
esperen de
nunciant i
sol·licitat l
sabran fer c
a la vegada
t unitat tota